

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului sfințitului mucenic Ignatie

Cuvânt dulce Mă dau vouă spre viață. Amin, amin, amin. Eu sunt cărarea și viața celor ce-și pun nădejdea în Mine ca să fie vii de-a pururi, și le descopăr ochii ca să vadă minunile legii Mele, și le opresc pașii de la calea cea rea și le îndulcesc auzul la glasul cuvântului Meu și îi înțelepțesc ca să caute la poruncile Mele și la mărturiile Mele pentru viața cea veșnică a celor ce-și pun nădejdea în Mine. Amin.

Vin în grădină. Cuvânt dulce vin, ca să vă îndulcesc auzul din cuvântul Meu cel dulce, fiilor străjeri ai venirii Mele. O, cât de fericit este omul care Mă așteaptă să vin și să fiu cu el, căci scris este în Scripturi: *«Nu este pace fără Domnul»*. Amin. Vin să suflu peste voi viață, căci cei ce sunt ai Mei sunt fii ai vieții veșnice. Ei se îngrijesc de poruncile Mele mai mult decât de ei, căci David, unsul Meu, așa zice: *«Mai mult decât aurul și argintul am iubit poruncile Tale, Doamne. Descoperă ochii mei, și voi cunoaște minunile din legea Ta. Întoarce ochii mei, ca să nu vadă deșertăciunea, și în calea Ta viază-mă, Doamne»*; și zicea: *«Din zori m-am sculat și am strigat: întru cuvintele Tale am nădăjduit, Doamne. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea!»*.

O, fiilor, spălați-vă fața și inima și cugetul și trupul și firea cu această apă vie, cu cuvântul Meu. Răcoriți-vă cu el de arșița inimii, căci el este suflarea gurii Mele, adierea cea subțire a vântului prin care Eu, Domnul, Mă arăt celor ce Mă doresc așa cum M-am arătat lui Ilie proorocul când el M-a dorit cerându-Mi să Mă arăt lui. Uitați-vă la fericirea lumii, și uitați-vă și la fericirea voastră, ca să înțelegeți de-a pururi ce este fericirea, și apoi s-o prețuiți. Vin cu ea la voi, ca să vă învăț cu ea, căci Eu sunt părtaș cu cei ce se tem de Mine păzind poruncile Mele cu iubire. Vin cu ea la voi, ca s-o aveți și s-o împărțiți celor ce Mă aleg pe Mine de cărare și de viață, ca să fie vii de-a pururi. Amin. Eu lucrez cu iubire părintească pentru cei ce se așează să se îndrepte pe cărarea Mea, și le spun că David, unsul Meu, căutând spre Mine așa zicea: *«Doamne, prin ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea poruncilor Tale, căci eu mai înainte de a fi umilit am greșit. Pentru aceasta cuvântul Tău am păzit»*. Iată, vin cu viața în mână, ca s-o pun peste cei ce aleg viața, și să-i învăț s-o prețuiască apoi, căci nimeni dacă găsește un mărgăritar de preț nu-l ia să-l arunce la gunoi, ci îl are ca pe cel mai de preț lucru al său.

O, copii din grădină, stau de vorbă cu voi, fiilor. Cum poate să priceapă omul voia lui Dumnezeu?

– *Dacă omul se așează în smerenia minții, el se apleacă apoi și ascultă spre voile lui Dumnezeu și se face apoi părtaș cu toți cei ce se tem de Domnul și păzesc poruncile Lui, așa cum spune David proorocul: «Părtaș sunt eu cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, și în calea Ta viază-mă, Doamne»*. Smerenia minții face loc priceperii de la Dumnezeu, și omul înțelege voia Domnului prin smerenia minții, prin aplecare și prin iubire de frați, de cei ce se tem de Domnul împlinindu-I cuvintele. Amin.

– O, voi, cei ce stați sub învățătura Mea, ieșiți cu ea la lumină și așezați-vă cu ea sfeșnic luminător peste cei ce se îndreaptă spre cărarea Mea cu voi. Nu uitați nici voi, și nici cei ce se îndreaptă spre calea Mea cu voi să nu uite că această cale este calea cea îngerească, și că voi nu aveți voie să dați decât viață îngerească celor ce caută la voi viață de la Mine. Cel ce nu poate să se așeze întru smerenia minții, acela să nu se apropie de Mine până ce nu se va apleca prin smerenia minții. Amin, amin, amin.

O, mare este acest început pe care trebuie să-l facă cel ce voiește să priceapă voia lui Dumnezeu ca s-o și facă apoi. Smerenia minții este înger tare pentru cel ce apucă pe calea vieții. Ea este cel mai tare sprijin pentru pașii vieții omului mântuit prin moartea Mea pe cruce. Trupul Meu l-am dat omului spre viața lui cea veșnică, și am zis că acela care mănâncă Trupul Meu are viață veșnică, fiindcă se face un trup cu Mine, Cel veșnic. Sângele Meu l-am dat omului spre iertarea și ștergerea păcatelor pe care le-a făcut, și am zis că acela care bea Sângele Meu nu va veni la judecată, fiindcă Eu i-am șters păcatele lui cu Sângele Meu pe cruce curs. Smerenia minții îl aduce pe om la Mine, și Eu Mă dau lui spre iertarea păcatelor și spre viața lui cea veșnică. Smerenia minții îl scapă pe om de îngâmfare, iar cine nu o are pe ea este om îngâmfat, de vreme ce nu o are pe ea. Ea se așează iubire în om, și omul se face prin ea iubire, și mare este acest început în omul care caută împlinirea poruncilor Mele ca să fie viu. Dar va zice omul că o are pe ea și este fără grijă. O, cine este cel ce poate să se oprească din lucrarea ei și să zică apoi că o are pe ea? Ea este îngerul cel neadormit, care se întocmește mereu pe calea vieții omului, căci omul are mereu de înfruntat duhul îngâmferii, care se așează pieziș împotriva smereniei minții. Începutul ei este fără de sfârșit în omul care păzește poruncile Mele făcându-se părtaș cu cel ce le păzește pe ele, temându-se de Mine prin păzirea lor, căci altfel nu are omul temere de Dumnezeu.

Amin, amin zic tuturor celor care ascultă cuvântul Meu din zilele acestea: numai cel ce păzește poruncile Mele, numai acela este cel ce are temere de Dumnezeu, părtaș făcându-se cu cei ce păzesc poruncile Mele. Amin. Cuvântul Meu este cuvânt dulce. El aduce viață vie în viața omului dacă omul îl ia să-l și îplinească. Fericiți sunt cei ce iau de la Mine cuvântul Meu, cuvântul învățaturii veșnice. În vremea aceasta omul poate lua din gura Mea cuvântul Meu, și apoi să spună cu psalmistul: *«Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea, Doamne»*. În vremea aceasta Eu Însumi dau omului cuvintele Mele, cuvintele vieții, iar omul care se apleacă acum spre smerenia minții, acela se înalță spre cuvintele Mele care se fac miere pentru omul cel smerit cu duhul. În vremea aceasta Eu Însumi port grijă de oile Mele și aduc lor pășune din cer, că am grăit prin prooroci și am zis așa: *«Iată-Mă! Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi priveghea întocmai cum priveghează ciobanul turma lui în zile de vijelie. Eu Însumi voi paște turma Mea și o voi duce la odihnă»*. Amin. Iată, miere și lapte este cuvântul Meu, și cu el Îmi fac pășune pentru oile Mele, căci așa am zis prin prooroci: *«Tresăltați de bucurie, voi, cei care plângeți. Sugeți și vă săturați la pieptul mângâierilor Mele. Sorbiți și desfățați-vă la sânul mării Mele, că Eu, Domnul, vărs fluvii de pace peste Ierusalim, și Îmi dezmierd sugarii de la sânul Meu așa precum mama își mângâie pruncul»*.

Iată, fiilor din grădina din care hrănesc pe cei aplecați spre Mine, iată, în vremea aceasta am făcut din voi cofiță și cănuță pentru cei ce se apleacă să bea apa cuvântului Meu din vremea aceasta. Fluvii de har voiesc să croiesc prin voi peste pământ. Amin. Curând, curând vin cu începutul și cu sfârșitul cărții. Iau de la început și de la sfârșit și împlinesc, căci scris este întru început: *«Un fluviu ieșea din Eden ca să ude grădina, și de acolo se despărțea în patru brațe»*; și, iarăși, așa este scris pentru sfârșit: *«Iată râul vieții, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății. Iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor. Și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului va fi într-însa, și slujitorii Lui Îi vor sluji și vor vedea fața Lui, și numele Lui va fi pe frunțile lor. Și aceste cuvinte sunt adevărate și pecetluite cu pecetea adevărului»*. Amin, amin, amin.

În vremea aceasta Eu Însumi deschid cartea la început și la sfârșit, și iau din ea și împlinesc ce am grăit prin ea. Amin. Iar voi așa ați grăit zicând: *„Smerenia minții face loc priceperii de la Dumnezeu, și omul înțelege voia Domnului prin smerenia minții împlinindu-I cuvintele“*. Amin.

Acum poruncă vă dau: ieșiți cu învățătura Mea la lumină și așezați-vă cu ea sfeșnic luminos peste cei ce se îndreaptă spre cărarea Mea cu voi. Amin. Fac din voi veac nou și nasc din voi fii ai veacului nou, ucenici din ucenici, fiilor. Oare, Eu voi deschide pânțele fără să-l las să nască? Sau Eu, Cel ce fac să nască, voi opri nașterea? Veac nou întocmesc din voi, și zic celor ce se nasc: puneți-vă nădejdea în cuvintele Mele și ziceți: «Întru cuvintele Tale am nădăjduit, Doamne». Iar Eu, Domnul, voi despica în două inimile voastre și Mă voi uita în ele și voi citi în ele cuvintele Mele scrise pe ele. Cei ce se nasc, să se boteze în apa vieții și să trăiască apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa cum au trăit sfinții Mei în vremea lor de după naștere. Amin.

Sunt la voi cu alai mare de sfinți mucenici care cântă pe Ignatie, mucenicul Meu cel iubit. El după ce s-a născut și s-a botezat, a trăit prin Mine și M-a avut la inimă ca pe un fior viu, ca pe un foc nepieritor, șoptindu-Mi mereu cu mare iubire și cu mare dor numele Meu cel mare. Când a pățit mucenicie pentru numele Meu, a fost dat mâncare fiarelor, iar cei ce l-au știut pe el cu viață plină de dor pentru Mine s-au uitat în inima lui cea sfâșiată de fiare, și despiciând-o au găsit în ea numele Meu: „*Iisus Hristos*“, scris cu foc ceresc, cu aur ceresc. Eu l-am primit atunci în brațe și l-am dat sfinților Mei pentru odihnă. La început și la sfârșit l-am primit în brațe și l-am binecuvântat și l-am mângâiat, și l-am mărturisit al Meu în vremea prunciei lui, și apoi în vremea vârstei deplinătății Mele în el când l-am primit pe brațe ca și în pruncie.

Fiilor, vă întâmpin și Mă dau vouă cuvânt dulce. Înscriu în cartea Mea cu voi începutul anului 2000. Eu scriu ca Dumnezeu, și omul scrie ca omul. Eu scriu ca la sfârșit, și omul scrie ca el. O, copilași ai Duhului Meu, Mă adâncesc cu voi în taina veacului cel nou, veacul ce va să fie, veacul Meu cu omul, Eu și poruncile Mele scrise pe inima omului, Eu și sfinții Mei prin care-Mi aștern venirea Mea biruitor cu veacul cel nou, cu viața veacului ce va să fie. Eu, și cei de la început, și cei de la sfârșit, lucrăm pentru mărturia cuvintelor Mele cele de la început și cele de la sfârșit. Curând, curând va fi cer nou și pământ nou, dar pentru sfinți, nu pentru păcătoși, căci Eu, Mielul Cel junghiat, sunt de-a pururi străpuns de duhul îngâmfării în care stă omul păcătos.

O, nu se mai scoală omul ca să împlinească poruncile Mele și portretul Meu peste el. O, nu vrea omul să priceapă voia Mea, și să stea în ea apoi. Omul vrea să Mă dau Eu după el, dar Eu am scris cu litere de foc poruncile Mele între om și Mine, ca să le scrie apoi omul pe inima lui. El însă Mă străpunge cu duhul îngâmfării, căci cel ce nu se pleacă poruncilor Mele ca să le dea viață în el, acela de îngâmfare nu se pleacă, și stă nepăsător, iar nepăsarea este duhul îngâmfării în om, și unde nu este smerenia minții, nu este priceperea tainei vieții și a voilor Mele în om. Și omul Mă străpunge cu voile lui, și iată, Eu plâng și stau însuspinat și plâng după om, iar el cântă și dansează și își face voia și stă rob sub stăpânitorul acestui veac, și nu se trezește și nu se deșteaptă omul, și nu știe omul ce este venirea Mea și împlinirea Scripturilor venirii Mele, și nu știe omul ce înseamnă să stea și să fie cu Mine.

Iar Eu vă am pe voi și vă alăptez ca pe prunci și vă strâng la piept, ca să fiți copii, și să nasc prin lucrarea Mea cu voi prunci din care să-Mi fac copii și fii ai veacului nou, căci Eu vin cu cer nou și cu pământ nou curând, curând, și ca prin vis vă voi dărui vouă pe cele ascunse de ochii lumii, dar cuprinse în taina veacului cel nou, taina cea din veac ascunsă și necunoscută până azi nici chiar de îngeri, fiilor. Acum îngerii au părtașie prin voi la bucuria tainei venirii Mele cu veacul cel nou, căci Eu Mă odihnesc cu voi în taina aceasta și vă învăluiesc în ea, și ca prin vis vă voi așeza cu ea în fața neamului omenesc spre veșnică mărturie a lucrului Meu cu omul, pentru răscumpărarea omului care a părăsit pe Dumnezeu. Voi sunteți martorii Mei, așa am spus, și vă dau de mărturie pentru tot omul care a zis că a iubit pe Dumnezeu. Vă așez în fața neamului omenesc spre judecată, căci omul n-a avut pricepere ca să știe să fie cu Mine pe calea vieții lui, și zic: smerenia minții este cheia cu care deschide omul casa, ca să intru Eu în casa omului și să stau în el de-a pururi prin taina aceasta a smereniei duhului omului. Iar Eu, fiilor, cu cât Mă adâncesc mai mult cu voi în taina veacului cel nou, cu atât mai mult Mă ridic cu voi spre culmile

biruinței Mele, și curând, curând vom da vălul în părți și ne vom face de priveliște în cer și pe pământ cu taina veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

20-12-1999/02-01-2000